

KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN JULISTUS GLOBALISAATION SOSIAALISESTA OIKEUDENMUKAISUUDESTA

(Hyväksytty työkonferenssin 97. istunnossa Genevessä 10 kesäkuuta 2008)

Kansainvälinen työkonferenssi, joka on kokoontunut Geneveen 97. istuntoonsa,

Toteaa, että työelämän jatkuvat muutokset johtuvat globalisaatiosta, jolle on tunnusomaista uudet teknologiat ja keksinnöt, tavaroiden ja palvelujen vaihdanta, pääoma- ja rahoitusmahdollisuuksien lisääntyminen, liiketoimintoihin ja kauppaan liittyvien menettelyjen kansainvälistyminen ja erityisesti sekä mies- että naistyöntekijöiden liikkuvuus; ja että

- toisaalta taloudellinen yhteistyö ja yhdentyminen ovat monissa maissa auttaneet kasvua ja uusien työpaikkojen syntymistä ja sitä, että modernin ja urbaanin talouden imussa monet maaseudun köyhät ihmiset ovat kehittyneet ja löytäneet tuoteideoita ja saaneet vaikutteita;
- toisaalta globaali taloudellinen yhdentyminen on monissa maissa ja monilla aloilla johtanut suuriin vaikeuksiin, jotka johtuvat palkkaeroista, pysyvästä korkeasta työttömyydestä, köyhyydestä ja heikosta haavoittuvasta taloudesta, joka on altis ulkoisille uhkille sekä pimeän työn ja harmaan talouden lisääntymisestä siten, että ne vaikuttavat työsuhteisiin ja siihen suojaan, jota työsuhteet antavat;

Katsoo, että näissä olosuhteissa on entistä tärkeämpää saada aikaan ratkaisuja, jotka ovat kaikkien kannalta entistä kohtuullisempia ja sosiaalisesti oikeudenmukaisia, edistävät täystyöllisyyttä, kestäväää avointa yhteiskuntaa ja globaalia taloutta, yhteenkuuluvuutta ja estävät köyhyyttä ja lisääntyvää eriarvoisuutta;

On vakuuttunut siitä, että tässä jatkuvassa muutoksessa Kansainvälisen työjärjestön tärkein tehtävä on kehityksen ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistäminen ja

- nojautuu niihin valtuuksiin, jotka sisältyvät ILO:n perussääntöön ja 21. vuosisadallakin edelleen ajankohtaiseen Philadelphian julistukseen (1944), jonka tulisi innoittaa jäsenien politiikkaa ja jonka tavoitteena, tarkoituksena ja periaatteena on muuan muassa;
 - varmistaa, että työ ei ole kauppatavaraa ja että köyhyys, missä tahansa sitä esiintyykin, on vaarana koko maailman hyvinvoinnille;
 - tunnustaa, että ILO:n tärkeä tehtävä on edistää maailman kansojen keskuudessa kaikkia sellaisia toimenpiteitä, joilla voidaan saavuttaa täystyöllisyys ja parempi elintaso, vähimmäistoimeentulon varmistava palkka, sosiaaliturva ja muut Philadelphian julistuksen päämäärät;
 - valtuuttaa ILO:n sosiaalisen oikeudenmukaisuuden periaatteen toteutumista silmälläpitäen tarkastelemaan kaikkia taloudellisia ja rahoituksellisia kansainvälisiä toimintaohjelmia; ja

- tukeutuu ja vahvistaa ILO:n työelämän peruseriaatteita ja -oikeuksia koskevaa julistusta ja sen seurantamenettelyä (1998), joka edellyttää, että järjestön jäsenet sen tarkoitusta toteuttaessaan erityisesti sitoutuvat niihin perusoikeuksiin, jotka koskevat yhdistymisvapauden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden tehokasta tunnustamista, kaikenlaisen pakkotyön poistamista, lapsityövoiman käytön tehokasta kieltämistä ja työmarkkinoilla ja ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuvan syrjinnän poistamista;

On tyytyväinen siihen, että kansainvälisen yhteisön mielestä ihmisarvoinen työ on vastaus globalisaation haasteisiin ja ottaa huomioon

- Kööpenhaminassa vuonna 1995 järjestetyn maailman sosiaalisen kehityksen huippukokouksen tulokset;
- sen laajan kannatuksen, jota ILO:n kehittämälle ihmisarvoisen työn käsitteelle toistuvasti osoitetaan sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla;
- Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 2005 olleen huippukokouksen, jossa käsiteltiin oikeudenmukaista globalisaatiota ja jossa valtioiden ja hallitusten päämiehet yksimielisesti hyväksyivät kansallisen ja kansainvälisen politiikkansa keskeisiksi tavoitteiksi täystyöllisyyden, tuottavuuden ja ihmisarvoisen työn edistämisen;

On vakuuttunut siitä, että maailmassa, joka muuttuu entistä monimutkaisemmaksi keskinäisen riippuvuuden lisääntyessä ja tuotannon kansainvälistyessä

- kestävä taloudellinen ja sosiaalinen kehitys edellyttävät niiden perusarvojen kunnioittamista, jotka koskevat vapautta, ihmisarvoa, sosiaalista oikeudenmukaisuutta, turvallisuutta ja syrjimättömyyttä;
- on entistä tärkeämpää, että ratkaisut löydetään sosiaalisen vuoropuhelun ja kolmikantaperiaatteen mukaisilla hallituksien ja työntekijöitä ja työnantajia edustavien järjestöjen välisissä neuvotteluissa niin kotimaassa kuin muualla maailmassa ja että näillä neuvotteluilla edistetään sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja oikeusvaltiota esimerkiksi kansainvälisten työtä koskevien normien avulla;
- työsuhte on nähtävä tärkeänä välineenä, jonka avulla työntekijöille voidaan antaa oikeussuoja;
- kestävä taloudellinen kehitys ja työllistymismahdollisuudet edellyttävät tuottavia, kannattavia ja kestäväällä pohjalla toimivia yrityksiä sekä vahvaa yhteisötaloutta ja toimintakykyistä julkista sektoria; ja
- vuodelta 1977 oleva kolmikantainen monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskeva julistus (muutettu), jossa käsitellään edellä mainittujen tekijöiden kasvavaa merkitystä organisaation tavoitteita toteutettaessa, on edelleen erityisen ajankohtainen;

Toteaa, että nykyiset haasteet edellyttävät järjestön tehostavan toimintaansa ja ryhtyvän kaikkiin toimenpiteisiin, joilla se voi edistää perussäännön tavoitteiden toteuttamista. Tehostaakseen näitä toimenpiteitä ja voidakseen auttaa jäseniään saavuttamaan ILO:n globalisaatioon liittyvät tavoitteet, järjestön on

- varmistettava johdonmukainen yhteistyö, jonka avulla voidaan edistää globaalia ja yhdenmukaista politiikkaa, joka vastaa ihmisarvoisen työn ohjelmaa samoin kuin ILO:n neljää strategista tavoitetta ja hyödyntää niiden välistä synergiaa;
- mukautettava, voimassa olevaa perussääntöä ja menettelytapoja kunnioittaen, hallintoon ja menettelytapojaan tehostaakseen vaikuttavuuttaan;
- huolehdittava siitä, että jäsenet, jotka tarvitsevat apua toteuttaakseen ILO:n perussäännön velvoitteet, saavat asianmukaista tietoa, ohjeita, teknisiä ohjelmia ja muuta apua silloin, kun avuntarve perustuu kansallisella tasolla käytyyn kolmikantaiseen keskusteluun; ja
- edistettävä ILO:n norminantopolitiikkaa työelämän peruslähtökohtana ja varmistettava, että organisaation perussäännön velvoitteet voidaan toteuttaa näiden normien avulla;

Hyväksyy edellä olevan perusteella tämän julistuksen kymmenentenä päivänä kesäkuuta 2008.

I. SOVELTAMISALA JA PERIAATTEET

Työkonferenssi tunnustaa ja julistaa, että

- A. Kiihtyvässä muutostilanteessa jäsenien ja järjestön tulisi sitoutua toteuttamaan ILO:n perussäännön velvoitteet mukaan lukien työtä koskevat kansainväliset normit ja harjoittaa sellaista talous- ja sosiaalipolitiikkaa, jonka ensisijaisena tavoitteena on saattaa täystyöllisyys, tuottavuus ja ihmisarvoinen työ sen keskiöön, ja joka perustuu ILO:n neljään strategiseen tavoitteeseen, joihin sisältyy ihmisarvoista työtä koskeva ohjelma ja jotka voidaan tiivistää seuraavasti:
- (i) työllisyyden edistäminen luomalla kestävä taloudellinen ja institutionaalinen järjestelmä, jossa
- yksilöillä on mahdollisuus kehittää ja ylläpitää niitä taitoja ja valmiuksia, joita tuottava työ, itsensä kehittäminen ja hyvinvointi edellyttävät;
 - kaikkien yritysten, yksityisten että julkisten, toiminta perustuu kestäville arvoille siten, että ne voivat menestyä ja tarjota tulevaisuudessakin työpaikkoja ja ansiomahdollisuuksia; ja
 - yhteiskunnat voivat saavuttaa taloudelliseen kehitykseen, hyvään elintason ja yhteiskunnalliseen edistykseen liittyvät tavoitteensa;
- (ii) toimenpiteet, joilla jatkuvasti edistetään ja kehitetään kansallisten olosuhteiden mukaisesti kestävää sosiaalista suojelua – sosiaaliturvaa ja työsuojelua -. Siihen kuuluu
- yleinen oikeus sosiaaliturvaan ja tarvittaessa perustoimeentuloon siten, että se kattaa myös ne tarpeet ja epävarmuustekijät, jotka johtuvat teknologian, yhteiskunnan, talouden ja väestörakenteen nopeista muutoksista;

- turvallinen ja terveellinen työympäristö; ja
- mahdollisuus kaikille saada oikeudenmukainen osuus edistyksen saavutuksista, mitä tulee palkkoihin, tuloihin, työaikaan ja muihin työehtoihin sekä minimipalkan takaaminen kaikille palkansaajille, jotka ovat tällaisen suojelun tarpeessa¹; ja

(iii) sosiaalisen vuoropuhelun ja kolmikantaisuuden edistäminen mahdollisimman tarkoituksenmukaisella tavalla, koska niiden avulla voidaan parhaiten

- panna strategiset tavoitteet täytäntöön kunkin maan tarpeiden ja olosuhteiden mukaisesti;
- kääntää taloudellinen kehitys yhteiskunnalliseksi edistykseksi ja vastavasti yhteiskunnallinen edistyminen taloudelliseksi kehitykseksi;
- edistää yksimielistä työllisyyteen ja ihmisarvoisen työn ohjelmaan sekä strategiaan vaikuttavaa kansallista ja kansainvälistä politiikkaa; ja
- tehostaa työlainsäädäntöä ja sen toimeenpanoa, joihin sisältyy työsuhteen tunnustaminen, työmarkkinajärjestöjen välisten suhteiden edistäminen ja toimivan työsuojelun valvonnan luominen; ja

(iv) kunnioittaa, edistää ja täytäntöön panna työelämän peruseriaatteet ja -oikeudet, jotka ovat merkityksellisiä sekä oikeuksina ja ehtoina ja jotka mahdollistavat kaikkien strategisten tavoitteiden toteuttamisen muistaen erityisesti, että

- yhdistymisvapauden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden tunnustaminen on erityisen tärkeä edellytys sille, että kaikki neljä strategista tavoitetta voidaan saavuttaa; ja
- työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien loukkaaminen ja siitä hyötyminen uuden kustannuksella ei ole sallittua ja että työtä koskeviin normeja ei saa käyttää protektionistisen kaupan tarkoituksessa.

B. Neljä strategista tavoitetta ovat erottamattomia, yhteenkuuluvia ja toisiaan vahvistavia. Yhden tavoitteen laiminlyöminen vahingoittaisi muiden tavoitteiden edistämistä. Niiden parhaiden vaikutusten aikaan saamiseksi tulisi edistää toimenpiteitä, jotka sisältyvät ILO:n globaaliin ja yhdenmukaiseen ihmisarvoisen työn strategiaan. Yllä mainituissa strategisissa tavoitteissa on otettava horisontaalisesti huomioon sukupuolten välinen tasa-arvo ja syrjimättömyys.

C. Kunkin jäsenen tulisi itse päättää, miten se toteuttaa strategiset tavoitteensa ja ottaa asianmukaisesti huomioon sitä velvoittavien kansainvälisten asiakirjojen ja työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien ohella muun muassa

¹ Toimituksen huomautus: Tätä tekstiä laadittaessa pidettiin tärkeänä sitä, että se on jokaisella kielellä yhdenmukainen Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1944 hyväksymän Philadelphian julistuksen III d artiklan kanssa.

(i) kansalliset edellytykset ja olosuhteet sekä työnantajia ja työntekijöitä edustavien järjestöjen tarpeet ja niiden tärkeysjärjestyksen;

(ii) ILO:n kaikkien jäsenien keskinäisen riippuvuuden, solidaarisuuden ja yhteistyön merkityksen, joka on globaalissa taloudessa entistä tärkeämpää, ja

(iii) työtä koskevien kansainvälisten normien periaatteet ja määräykset.

II. TÄYTÄNTÖÖNPANO

Työkonferenssi toteaa edelleen, että globaalitaloudessa:

- A. ILO:n tulee auttaa jäseniään panemaan täytäntöön tämän julistuksen I osa. Tästä johdun järjestön tulisi tehostaa hallintoaan ja voimavarojaan uudistamalla ja mukauttamalla menettelytapojaan ja hyödyntämällä kaikkia taloudellisia ja henkilöllisiä resurssejaan sekä ainutlaatuista kolmikantarakennettaan ja normijärjestelmäänsä siten, että se voi
- (i) paremmin ymmärtää jäseniensä kuhunkin strategiseen tavoitteeseen liittyviä tarpeita ja niitä aikaisempia toimenpiteitä, joihin ILO on ryhtynyt työkonferenssissa asiasta käytyjen toistuvien keskustelujen johdosta; ja
- päättää, miten ILO kaikkien käytettävissään olevien toimenpiteiden avulla voi entistä tehokkaammin vastata näihin tarpeisiin; ja
 - päättää näiden tarpeiden täyttämiseen tarvittavista resursseista ja hankkia mahdollisesti tarvittavia lisäresursseja; ja
 - ohjata hallintoneuvostoa ja toimistoa niiden vastuulle kuuluvien tehtävien hoitamisessa;
- (ii) vahvistaa ja rationalisoida teknistä yhteistyötään ja hyödyntää asiantuntijoitaan siten, että se
- tukee ja auttaa eteenpäin yksittäisiä jäseniään siellä, missä se on tarkoituksenmukaista, toteuttamaan kolmikantaisesti kaikkia ihmisarvoista työtä koskevia strategisia tavoitteita maakohtaisten ohjelmien avulla Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmän puitteissa; ja
 - auttaa tarvittaessa jäsenvaltioiden hallintoja samoin kuin työnantajia ja työntekijöitä edustavia järjestöjä, jotta niiden on helpompaa edistää järkevää ja johdonmukaista sosiaalipolitiikkaa ja kestävä kehitystä; ja
- (iii) edistää jäsenmaiden vapaaehtoisella yhteistyöllä hankkimana empiirisen analyysin ja kolmikantaisen käytännön kokemuksen perusteella saadun tiedon jakamista ja ymmärrystä strategisten tavoitteiden välisestä synergiasta ja siinä tarkoituksessa informoi jäseniä näiden päätöksenteossa globalisaation mahdollisuuksista ja haasteista;

(iv) tukee pyynnöstä jäseniä, jotka haluavat edistää strategisia tavoitteita sellaisten kahden- tai monenvälisen sopimusten avulla, jotka eivät ole ristiriidassa ILO:n velvoitteiden kanssa; ja

(v) luo uusia kumppanuuksia valtiosta riippumattomien yhteisöjen ja taloudellisten toimijoiden, kuten monikansallisten yritysten ja maailmanlaajuisesti toimivien alakoh- taisten ammattijärjestöjen kanssa ja hakea niiden tukea edistääkseen ILO:n toimintaoh- jelmia ja muuta toimintaa sekä ILO:n strategisia tavoitteita. Tämä edellyttää kansallis- ten ja kansainvälisten työntekijä- ja työnantajajärjestöjen kuulemista.

B. Samanaikaisesti jäsenet ovat ensisijaisessa vastuussa siitä, että niiden sosiaali- ja ta- louspolitiikka toteuttaa strategisten tavoitteiden täytäntöönpanon edellyttämää globaa- lia ja yhdenmukaista toimintaohjelmaa ja niihin liittyvää ihmisarvoisen työn ohjelmaa, jonka sisältö on kuvailtu tämän julistuksen I osassa. Ihmisarvoisen työn ohjelman täy- täntöönpano kansallisella tasolla riippuu kansallisista tarpeista ja niiden tärkeysjärjes- tyksestä. Jäsenvaltioiden tulee työntekijöitä ja työnantajia edustavia järjestöjä kuultu- aan päättää sitä koskevan vastuun jakautumisesta. Tätä varten ne voivat muun muassa

(i) hyväksyä ihmisarvoista työtä koskevan kansallisen ja/tai alueellisen strategian, jossa määritellään ne prioriteetit, joiden avulla strategiset tavoitteet voidaan toteuttaa kokonaisuutena;

(ii) kehittää - tarvittaessa ILO:n avulla - asianmukaisia indikaattoreita tai tilastoja, joi- den avulla edistymistä voidaan seurata ja arvioida;

(iii) arvioida uudelleen, voitaisiinko kunkin strategisen tavoitteen toteuttamista lisätä asteittain ILO:n yleissopimuksia ratifioimalla. Tällöin tulisi erityisesti ottaa huomioon ne yleissopimukset, jotka koskevat työelämän perusoikeuksia ja jotka on luokiteltu ydinsopimuksiksi samoin kuin ne merkityksellisimpinä pidetyt yleissopimukset, jotka koskevat hallintoa, kolmikantaisuutta, työllisyyspolitiikkaa ja työsuojelun valvontaa;

(iv) ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että tiettyä jäsenval- tiota tukevat, kansainvälisissä yhteyksissä esitetyt lausunnot ja toimenpiteet, joihin ne tämän julistuksen johdosta ovat ryhtyneet, ovat yhdenmukaisia;

(v) tukea yrityksiä, joiden toiminta perustuu kestäville arvoille;

(vi) jakaa tarvittaessa ihmisarvoiseen työhön liittyvien kansallisten tai alueellisten aloitteiden ja onnistuneiden toimenpiteiden toteuttamisesta saatuja hyviä kokemuksia; ja

(vii) antaa siinä määrin kuin resurssien mukaan on mahdollista kahden välisiä, alueel- lisiä tai monenvälisiä tarkoitukseen sopivia tukitoimenpiteitä, joilla autetaan muita jä- senvaltioita toteuttamaan tämän julistuksen periaatteet ja tavoitteet.

C. ILO:n tulisi kannustaa sen toimialaan läheisesti liittyviä muita kansainvälisiä ja alueelli- sia järjestöjä, jotka voivat edistää yhdenmukaista toimintapolitiikkaa, osallistumaan ihmisarvoisen työn edistämiseen ottaen huomioon, että kukin järjestö toteuttaa omaa tehtävänsä. Koska sekä kauppa- että rahoituspolitiikka vaikuttavat työllisyyteen,

ILOn tehtävänä on arvioida näiden politiikkalohkojen työllisyysvaikutukset sen tarkoituksen saavuttamiseksi, että työllisyys asetetaan niissä keskeiseksi tavoitteeksi.

III LOPPUMÄÄRÄYKSET

- A. Kansainvälisen työjärjestön pääjohtajan on varmistettava, että tämä julistus toimitetaan kaikille jäsenvaltioille ja niiden kautta edustaville työnantaja- ja työntekijäjärjestöille ja sellaisille kansainvälisille järjestöille, joiden toimialaa julistus koskee ja jotka toimivat kansainvälisellä ja alueellisella tasolla, sekä muille hallintoneuvoston esittämille tahoille Hallitusten kuten myös kansallisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen tulee tehdä tämä julistus tunnetuksi kaikilla tarpeellisilla foorumeilla, joilla ne toimivat tai ovat edustettuina, tai tiedotettava siitä muille tahoille, joita se mahdollisesti koskee.
- B. Hallintoneuvoston ja Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee kehittää menettelytavat, jonka avulla tämä julistuksen II osa voidaan nopeasti panna täytäntöön.
- C. Kansainvälisen työkonferenssin tulee, silloin kun hallintoneuvosto pitää sitä tarkoituksenmukaisena, erikseen määrättävällä tavalla, tutkia tämän julistuksen vaikutuksia ja erityisesti niitä toimenpiteitä, joilla sen toteutumista on edistetty. Tarkoituksena on arvioida, millaisiin toimenpiteisiin tulisi ryhtyä.

LIITE

JULISTUKSEN SEURANTA**I. Tarkoitus ja soveltamisala**

- A. Seurannan tarkoituksena on tutkia niitä keinoja, joilla järjestö voi tukea jäseniään täyttämään sitoumuksensa neljän strategisen tavoitteen toteuttamisessa, jotka ovat tärkeitä toteutettaessa järjestön perussäännön mukaista tehtävää.
- B. Seurannassa pyritään hyödyntämään mahdollisimman hyvin kaikkia ILO:n perussäännön sallimia toimenpiteitä sen tehtävien täyttämiseksi. Jotkut toimenpiteet, joilla jäseniä autetaan, saattavat edellyttää ILO:n perussäännön 19 artiklan 5 e ja 6 d kohtien mukauttamista lisäämättä kuitenkaan jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita.

II. Järjestön toimenpiteet auttaa jäseniään*Hallinto, resurssit ja suhteet ulkopuolisiin*

- A. Pääjohtajan tulee huolehtia kaikin tarpeellisin keinoin ja tarvittaessa tehdä ehdotuksia hallintoneuvostolle siitä, että järjestö voi auttaa jäsenvaltioitaan toteuttamaan tämän julistuksen velvoitteet ja tehdä tarvittaessa siihen tarvittavista resursseista esitys hallintoneuvostolle. Näihin keinoihin sisältyy ILO:n hallinnon ja menettelytapojen tarkastelu ja sopeuttaminen julistuksessa määrätyllä tavalla. Samalla olisi otettava huomioon tarve varmistaa
- (i) Kansainvälisen työtoimiston toimintakykyisyys ja sen edellyttämä yhtenäinen ja koordinoitu yhteistyö sen tehokkaaksi johtamiseksi;
 - (ii) toimintakyvyn ja toimintapolitiikan kehittäminen ja ylläpitäminen;
 - (iii) resurssien käytön, johtamismenetelmien ja institutionaalisten rakenteiden asianmukainen ja tehokas hyödyntäminen;
 - (iv) henkilöstön asianmukainen pätevyys ja tiedon taso sekä hallinnon tehokas rakenne;
 - (v) ILO:n toimintaohjelmien, toiminnan ja muiden tavoitteiden edistäminen Yhdistyneiden Kansakuntien ja monen välisten järjestelmien kanssa tehokkaiden kumppanuuksien avulla;

(vi) tärkeimpien hallintoa koskevien normien tunnistaminen, päivittäminen ja kehittäminen²;

Jäsenvaltioiden todellisuuden ja tarpeiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen

B. Järjestön tulee esitellä suunnitelma, jonka mukaan Kansainvälisessä työkonferenssissa säännöllisin väliajoin keskustellaan tietyistä aiheista hallintoneuvoston hyväksymällä tavalla sen kuitenkin kaksinkertaistamatta ILO:n valvontajärjestelmää. Tarkoituksena on, että

(i) ymmärretään paremmin kuhunkin strategiseen tavoitteeseen liittyvät jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet ja tarpeet ja vastataan niihin tehokkaammin, jotta niitä voidaan auttaa kaikin käytettävissä olevin keinoin, joihin sisältyvät työtä koskevat normit, tekninen yhteistyö ja toimiston tekniset ja tutkimukselliset valmiudet asian vaatimalla tavalla; ja

(ii) arvioidaan ILO:n toiminnan tuloksellisuus siinä tarkoituksessa, että se voidaan ottaa huomioon, kun päätetään ohjelmista, budjetista ja muita hallinnollisista kysymyksistä.

Tekninen tuki ja neuvontapalvelut

C. Järjestön tulee hallitusten ja työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen pyynnöstä tukea jäseniään parhaan kykynsä mukaan ja valtuuksiensa puitteissa toteuttamaan strategiset tavoitteet yhdenmukaisen kansallisen tai alueellisen strategian avulla, kuten

(i) vahvistamalla ja virtaviivaistamalla teknistä yhteistyötä maakohtaisten ihmisarvoista työtä koskevien ohjelmien ja Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmän puitteissa;

(ii) tarjoamalla yleistä asiantuntija- ja muuta apua kullekin jäsenelle, joka sitä pyytää voidakseen muokata kansallisen strategian ja etsiä luovia yhteistyökumppaneita strategian täytäntöön panemista varten;

(iii) kehittämällä sopivia työkaluja, joiden avulla voidaan tehokkaasti arvioida edistymistä ja päätellä, mitkä muut tekijät ja menettelytavat ovat voineet vaikuttaa jäsenvaltioiden toimiin; ja

(iv) ottamalla huomioon kehitysmaiden ja työnantajia ja työntekijöitä edustavien järjestöjen erityiset tarpeet mukaan lukien valmiudet hankkia niille resursseja.

² Yleissopimukset nro 81; ammattien tarkastus teollisuudessa (1947); nro 122; työllisyyspolitiikka (1964); 129; maatalouden ammattientarkastus (1969) ja nro 144 kolmikantaneuvottelu, jonka tarkoituksena on edistää työtä koskevien kansainvälisten normien noudattamista (1976) sekä yleissopimukset, jotka ilmoitetaan myöhemmin päivitettyissä luetteiloissa.

Tutkimus, tiedon kerääminen ja jakaminen

D. Järjestön on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin vahvistaakseen tutkimusvalmiuksiaan, kokemusperäistä tietoaan ja ymmärtämystään strategisten tavoitteiden välistä synergiasta ja sen merkityksestä sosiaaliseen kehitykseen, kestävän kehityksen pohjalla toimiviin yrityksiin, kestävään kehitykseen ja köyhyyden poistamiseen globaalissa taloudessa. Näihin toimiin voi sisältyä kolmikantaisesti toteutettua tiedon jakamista kansainvälisistä, alueellisista ja kansallisista kokemuksista tai hyvistä käytännöistä ja ne voivat koskea

(i) ad hoc -tutkimuksia, joihin ovat vapaaehtoisesti osallistuneet asianomaisten jäsenvaltioiden hallitukset ja työnantajat ja työntekijöitä edustavat järjestöt; tai

(ii) muita yleisiä suunnitelmia, kuten vertaisarviointeihin perustuvia hankkeita, joita asiasta kiinnostuneet jäsenet voivat tehdä tai joihin ne voivat osallistua vapaaehtoisesti.

III TYÖKONFERENSSIN ARVIOINTI

A. Työkonferenssin asialistalle on otettava tietyin väliajoin kysymys siitä, miten julistuksen vaikutukset, erityisesti se, miten se on auttanut jäseniä edistämään järjestön tarkoitusta ja tavoitteita strategisten tavoitteiden yhdenmukaisessa toteuttamisessa.

B. Toimiston tulee laatia työkonferenssille raportti julistuksen vaikutusten arvioinnista, johon tulee sisältyä tietoa niistä

(i) toimenpiteistä, joihin joku kolmikannan osapuolista on ILO:n palvelujen avulla ryhtynyt tämän julistuksen johdosta, erityisesti alueellisesti, tai jotka perustuvat muuhun luotettavaan lähteeseen.

(ii) toimenpiteitä, joihin hallintoneuvosto ja työtoimisto ovat ryhtyneet seurataksaan hallintoa, sen suorituskykyä ja tietoon perustuvia kysymyksiä ja jotka liittyvät ILO:n strategiaan tavoitteisiin, joihin kuuluvat myös ohjelmat ja toiminnot sekä niiden vaikutukset.

(iii) julistuksen mahdolliset vaikutukset muissa asiaan liittyvissä kansainvälisissä järjestöissä.

C. Asiasta kiinnostuneille monenvälisille järjestöille tulee antaa mahdollisuus osallistua vaikutustenarviointiin ja keskusteluun. Hallintoneuvoston kutsusta muutkin asiasta kiinnostuneet yhteisöt voivat olla keskustelussa läsnä ja osallistua siihen.

D. Työkonferenssin tulee arvioinnin perusteella tehdä johtopäätökset siitä, tarvitaanko lisäarviointia tai mahdollisuutta ryhtyä sen johdosta muihin sopiviin toimenpiteisiin.

Edellä oleva on ILO:n julistus globalisaation sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta, joka hyväksyttiin asianmukaisessa järjestyksessä Genevessä pidetyssä Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssin 97. istunnossa, joka päättyi 13. päivänä kesäkuuta 2008.

Tämän vakuutamme allekirjoituksellamme kolmantenatoista päivänä kesäkuuta 2008:

Konferenssin puheenjohtaja,
EDWIN SALAMIN JAEN

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja,
JUAN SOMAVIA